

10. stasjon: Jesus blir avkledd.

Da soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og fordelte på fire, én del til hver soldat. De tok også kjortelen. Men den var uten sømmer, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. Da sa de til hverandre: «La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den.» Slik skulle dette ordet i Skriften bli oppfylt: De delte mine klær mellom seg og kastet lodd om min kappe. Dette gjorde soldatene. (Joh 19, 23-24)

Soldatene fratar Jesus undertøyet som brutale tyver.
De forsøker å frarøve ham skamfølelse og verdighet.

Men Jesus er skamfølelse, Jesus er verdigheten til mennesket og dets legeme.

Kristi ydmykede legeme blir en anklage for alle ydmykelser av den menneskelige kropp.
Den er skapt av Gud, den er sjelens uttrykk og den er et språk som forkynner kjærligheten.

Men i dag blir kroppen ofte solgt og kjøpt, på byens fortauer, på fjernsynets fortauer,
i de husene som er blitt til fortauer.

Når endelig vil vi begripe at vi er i ferd med å drepe kjærligheten?
Når endelig vil vi begripe at kroppen verken kan leve eller føde nytt liv uten renhet?

Herre Jesus,

På en lur måte har man valgt å legge allmenn taushet over renheten: en uren taushet!

Til og med en overbevisning har spredd seg – en helt og holdent løgnaktig overbevisning – at renheten er kjærlighetens fiende. Det motsatte er sant, o Herre!

Renheten er den absolutte betingelse for å være i stand til å elske, for å kunne virkelig elske, for å være trofast i kjærlighet.

Herre,

Hvordan kan man gi seg hen til en annen når man ikke klarer å være herre over seg selv?

Bare den som er ren kan virkelig elske; Bare den som er ren kan elske uten å skitne til.

Herre Jesus,

Gjennom ditt blods makt, utøst for oss, gi oss et rent hjerte

Slik at kjærligheten kan oppstå på nytt i denne verden,

Kjærligheten som vi alle lengter etter.

Tekst: Angelo Comastri. Oversatt fra tysk av Rainer Irslinger